

165. Igalmazz, Úr Isten, immáron énnékem!

Vad Péter Zsigmond

1. Ir-gal-mazz, Úr Is - ten, im-má - ron én - né - kem! Ir-gal-mazz, Úr Is - ten, im-má-ron én - né - kem,

5
Mert te-ben-ned bí - zik, U-ram, az én lel - kem, És te-ben-ned nyug - szik, U-ram, az én szí - vem.

2. Szárnyad alá vetem az én reménységim, Míg elmúlnak tőlem az én ellenségim,
És míg eltávoznak tőlem én bűneim: Csak tebenned lesznek, Uram, én örömem.

3. Tehozzád kiáltok, hatalmas Úr Isten, Mert nincsen énvélem ki már jót tehessen,
Én ellenségimtől engem megmenthessen, És én dolgaiban ki jóra vihessen.

4. Velem, én szent Atyám, nagy-sok jókat tettél, Mert énnékem mennyből őrizőt küldöttél,
Én ellenségimtől engem megmentettél, És az én szívemben örömet szerzettél.

5. Azért téged, Uram, én felmagasztallak, Te dicsőségemben hatalmasnak mondlak,
Mind e világ előtt irgalmasnak vallak; És jóakarómnak én tégedet hívlak.

6. Kész már az én szívem néked énekelni, Kész most jóvoltodért nagy hálákat adni,
És mindenek előtt téged megvallani, A te szent nevedet örökké dicsérni.

7. Kelj fel azért mostan, én nagy dicsőségem, Légy mindenben nékem kedves segítségem,
Erőtlenségemben légy én erősségem, És veszedelmemben légy oltalmam nékem.

8. Én felmagasztalom irgalmasságodat, Mindenkoron vallom te igazságodat,
Mind ez egész földön hatalmasságodat: Mindenkor hirdetem a te jóvoltodat.

